

LEGE nr. 128 din 11 aprilie 2003

pentru ratificarea Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Portugheze privind readmisia persoanelor aflate în situație ilegală, semnat la Lisabona la 26 septembrie 2002

EMITENT: PARLAMENTUL

PUBLICAT ÎN: MONITORUL OFICIAL nr. 266 din 16 aprilie 2003

Parlamentul României adopta prezenta lege.

ARTICOL UNIC

Se ratifica Acordul dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Portugheze privind readmisia persoanelor aflate în situație ilegală, semnat la Lisabona la 26 septembrie 2002.

Aceasta lege a fost adoptată de Senat în ședința din 6 februarie 2003, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE VACAROIU

Aceasta lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 25 martie 2003, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALER DORNEANU

București, 11 aprilie 2003.
Nr. 128.

ACORD

între Guvernul României și Guvernul Republicii Portugheze
privind readmisia persoanelor aflate în situație ilegală

Guvernul României și Guvernul Republicii Portugheze, denumite în continuare părți, având în vedere dezvoltarea cooperării între statele lor, cu obiectivul de a garanta o bună aplicare a dispozițiilor acordurilor internaționale asupra liberei circulații a persoanelor, cu respectarea drepturilor omului și a garanțiilor prevăzute de legislația aplicabilă,

incercând să prevină migrația ilegală și dorind să faciliteze readmisia persoanelor aflate în situație ilegală pe teritoriile statelor lor,

în conformitate cu Convenția privind protecția drepturilor omului și a libertăților fundamentale din 4 noiembrie 1950 și Convenția relativă la statutul refugiaților, Geneva, 28 iulie 1951, astfel cum a fost modificată prin Protocolul cu privire la statutul refugiaților, New York, 31 ianuarie 1967,

în spiritul reciprocității,
au convenit următoarele:

CAP. 1

Readmisia cetățenilor statelor părților

ART. 1

1. Fiecare dintre părți va readmite pe teritoriul statului sau, la cererea celeilalte părți și fără alte formalități în afară de cele prevăzute în prezentul acord, orice persoană care nu îndeplinește sau nu mai îndeplinește condițiile legale în vigoare pentru intrarea sau șederea pe teritoriul statului părții solicitante, dacă se dovedește sau există motive întemeiate să se prezume că persoana respectivă posedă cetățenia statului părții solicitate.

2. Partea solicitantă va readmite în aceleași condiții persoana respectivă dacă ulterior se dovedește că aceasta nu posedă cetățenia statului părții solicitate în momentul ieșirii de pe teritoriul statului părții solicitante.

3. Dispozițiile prezentului articol se vor aplica, de asemenea, în cazul persoanelor menționate la alin. 1, care invocă existența unei cereri de renunțare la cetățenie, asupra căreia autoritățile competente ale părții solicitate nu s-au pronunțat definitiv.

4. Prevederile acestui articol nu se aplică în cazul în care cererea de renunțare la cetățenie a unei astfel de persoane a fost aprobată de autoritatea competentă a părții solicitate, în baza unor garanții acordate de autoritățile competente ale părții solicitante în privința acordării cetățeniei statului sau persoanei respective.

ART. 2

1. Cetățenia persoanei care face obiectul unei proceduri de readmisie se va considera dovedită, pentru scopurile prezentului acord, prin prezentarea unuia dintre următoarele documente valabile și care pot fi atribuite în mod cert deținătorilor:

a) pentru cetățeni romani: buletinul ori cartea de identitate, naționale, sau orice tip de pasaport național;

b) pentru cetățeni portughezi: cartea de identitate nationala sau pasaport național.

2. Pentru scopurile prezentului acord se considera dovada a cetateniei prezentarea unuia dintre următoarele documente:

a) documentele menționate la alin. 1, chiar dacă acestea au expirat;

b) alt document de călătorie care substituie pasaportul național;

c) orice alt document pe care autoritățile competente ale părților îl considera relevant și admisibil pentru determinarea cetateniei persoanei care face obiectul unei cereri de readmisie.

ART. 3

1. În cazul în care partea solicitanta invoca în cererea sa de readmisie a unei persoane, formulată în temeiul art. 1, existența unor dovezi sau a unor indicii privind cetățenia acesteia, potrivit art. 2, autoritatea consulară competentă a părții solicitate va emite imediat documentul de călătorie care să permită readmisia persoanei respective pe teritoriul statului părții solicitate.

2. În cazul în care nu se poate dovedi în mod concludent cetățenia persoanei care face obiectul cererii de readmisie, autoritatea consulară competentă a părții solicitate va proceda, la cererea părții solicitante, în termen de 3 zile de la data primirii unei astfel de cereri, la interviuarea persoanei respective. Interviul trebuie să se desfășoare în locul unde se afla reținută persoana respectivă sau la sediul autorității consulare și va fi luată în act o declarație persoanei care face obiectul cererii de readmisie.

3. Autoritatea competentă a părții solicitante, în acord cu autoritatea consulară competentă a părții solicitate, va organiza în cel mai scurt timp posibil activitățile menționate la alin. 2.

4. În situația în care, prin declarația la care se face referire la alin. 2, este posibil să se determine că persoana care face obiectul cererii de readmisie posedă cetățenia statului părții solicitate, autoritatea consulară respectivă va aplica prevederile alin. 1. În caz contrar și dacă există motive întemeiate, se admite prelungirea termenului prevăzut la alin. 2 pentru efectuarea de către autoritatea consulară competentă a unor verificări suplimentare împreună cu autoritățile competente din țara.

CAP. 2

Readmisia cetățenilor statelor terțe

ART. 4

1. Fiecare dintre părți va readmite pe teritoriul statului sau, la cererea celeilalte părți și fără alte formalități decât cele prevăzute în prezentul acord, orice persoană, cetățean al unui stat terț, care a tranzitat sau a locuit pe teritoriul statului sau și care nu îndeplinește condițiile legale în vigoare pentru intrare sau ședere pe teritoriul statului părții solicitante și care a intrat pe teritoriul statului părții solicitante direct de pe teritoriul statului părții solicitate.

2. Fiecare dintre părți va readmite pe teritoriul statului sau, la cererea celeilalte părți și fără alte formalități decât cele prevăzute în prezentul acord, orice altă persoană care nu îndeplinește condițiile legale în vigoare pentru intrarea sau șederea pe teritoriul statului părții solicitante, dacă aceasta dispune de o viza și/sau permis de ședere ori de legitimație de ședere temporară sau un pasaport de cetățean străin, valabile, emise de autoritățile competente ale părții solicitate. În situația în care autoritățile ambelor părți au emis o viza care să permită intrarea sau șederea pe teritoriul statelor lor sau un permis de ședere ori o legitimație de ședere temporară, obligația de readmisie revine acelei părți a carei viza sau permis de ședere ori legitimație de ședere temporară a expirat mai târziu.

ART. 5

Obligația de readmisie nu va exista în cazul:

1. cetățenilor unor state terțe care au frontiera comună cu teritoriul statului părții solicitante;

2. cetățenilor unor state terțe cărora, după plecarea lor de pe teritoriul statului părții solicitate, le-a fost acordată de către autoritățile competente ale părții solicitante o viza sau un permis de ședere, valabile, sau care au fost autorizați să rămână pe teritoriul statului părții solicitante;

3. cetățenilor unor state terțe care s-au aflat ilegal mai mult de 180 de zile pe teritoriul statului părții solicitante;

4. persoanelor cărora partea solicitanta le-a recunoscut calitatea de refugiat potrivit Convenției relative la statutul refugiaților, Geneva, 28 iulie 1951, astfel cum a fost modificată prin Protocolul cu privire la statutul refugiaților, New York, 31 ianuarie 1967.

ART. 6

Partea solicitanta va readmite pe teritoriul statului sau persoanele pentru care, în urma verificărilor efectuate ulterior procedurii de readmisie a acestora de către partea solicitată, se dovedește că în momentul ieșirii lor de pe teritoriul statului părții solicitante nu îndeplineau condițiile prevăzute la art. 4 sau îndeplineau criteriile prevăzute la art. 5.

CAP. 3

Tranzitul în scopul scoaterii din țara

ART. 7

1. La cererea uneia dintre părți, cealaltă parte va autoriza, fără alte formalități decât cele prevăzute în prezentul acord, tranzitul pe calea aerului pe teritoriul statului sau al persoanelor cetățeni ai unor state terțe, care fac obiectul unei proceduri de scoatere din țara de către partea solicitanta.

2. Partea solicitanta își va asuma întreaga responsabilitate pentru continuarea călătoriei persoanei respective în străinătate până la statul de destinație și o va relua în sarcina sa dacă, indiferent de motiv, nu este posibilă finalizarea punerii în aplicare a procedurii de scoatere din țara.

3. Partea solicitanta va garanta părții solicitate ca cetățeanul statului terț al cărui tranzit îl autorizează dispune de un document de călătorie și de un titlu de transport valabil pentru țara de destinație.

4. Ori de câte ori este necesar, partea solicitanta va pune la dispoziție o escorta care nu va părăsi zona internațională a aeroportului.

5. Toate cheltuielile aferente operațiunii de tranzit vor fi suportate de partea solicitanta.

ART. 8

Partea solicitată își rezerva dreptul de a refuza o cerere de tranzit în scopul scoaterii din țara, dacă:

1. există indicii certe ca cetățeanul statului terț care face obiectul unei astfel de proceduri se afla în pericol de a fi supus în statul de destinație sau în unul dintre statele de tranzit unor tratamente discriminatorii pe motiv de rasă, religie, naționalitate, apartenență la un anumit grup social sau politic sau de a i se aplica pedeapsa cu moartea, tortura ori alte tratamente inumane sau degradante;

2. cetățeanul statului terț fusese deja acuzat sau condamnat de un tribunal penal al statului de destinație pentru fapte anterioare tranzitului;

3. cetățeanul statului terț reprezintă o amenințare pentru ordinea publică, siguranța națională, sănătatea publică sau pentru relațiile oricăreia dintre părți cu alte state;

4. garanțiile prezentate de partea solicitanta privind concretizarea procedurii de scoatere din țara sunt considerate nesatisfacătoare.

CAP. 4

Dispoziții generale

ART. 9

1. Cererea de readmisie trebuie prezentată autorităților competente desemnate de către părți pentru aplicarea prezentului acord, însoțită de o documentare justificativă, și va cuprinde:

a) denumirea și adresa autorității competente a părții solicitante și numărul de înregistrare al dosarului;

b) date privind persoana care urmează a fi readmisă (numele și, după caz, numele anterioare, prenumele, pseudonimele, poreclele și aliasuri, numele și prenumele părinților, data și locul nașterii, sexul, naționalitatea, cetățenia actuală și cele anterioare, ultima profesie, ultima adresă cunoscută pe teritoriul statului părții solicitate și alte informații care pot să contribuie la identificarea sa);

c) descrierea sau, după caz, facsimile ale documentelor care probează sau reprezintă dovezi ale cetățeniei persoanei care face obiectul cererii de readmisie, precum și indicarea faptelor care constituie încălcări ale legislației aplicabile în privința condițiilor de intrare sau ședere pe teritoriul statului părții solicitante, inclusiv data constatării oficiale a situației ilegale care a determinat emiterea cererii de readmisie;

d) două fotografii (format pasaport) ale persoanei care face obiectul cererii de readmisie.

2. Cererea de tranzit în scop de scoatere din țara va fi comunicată autorităților competente desemnate de părți și va trebui să cuprindă informații relevante referitoare la identitatea și cetățenia persoanei statului terț, data călătoriei, ora și locul de sosire în statul de tranzit, precum și ora și locul de plecare din aceasta către statul de destinație, confirmarea certă a acceptării intrării acestuia pe teritoriul statului de destinație, precum și, dacă este cazul, alte elemente utile privind persoanele care o escortează.

3. Transmiterea informațiilor prevăzute la paragrafele anterioare va fi făcută cu respectarea legislației aplicabile în statul părții care le furnizează.

4. Datele personale vor fi comunicate autorităților competente numai în scopul aplicării prezentului acord, care sunt obligate să le asigure o protecție eficientă, potrivit legislației în vigoare în statul lor.

5. Fiecare parte se angajează:

a) să utilizeze orice informație primită în baza prezentului acord numai în scopul pentru care aceasta a fost furnizată;

b) să păstreze confidențialitatea informațiilor trimise părții solicitate. Comunicarea acestor informații către o terță parte va fi efectuată numai cu acordul părții solicitante;

c) să protejeze aceste informații împotriva oricărei pierderi accidentale, acces neautorizat sau alterări;

d) să distrugă aceste informații în conformitate cu condițiile stipulate de partea solicitanta, iar în cazul în care nu sunt prevăzute asemenea condiții, de îndată ce informațiile nu mai sunt necesare.

ART. 10

1. Răspunsul la cererile formulate în baza prezentului acord trebuie dat de urgență, în scris, într-un termen maxim de 15 zile de la data primirii unei astfel de cereri.

2. Neacceptarea de către partea solicitată a uneia dintre cererile prevăzute la alin. 1 trebuie să fie întotdeauna motivată.

3. Orice solicitare de informații suplimentare, precum și răspunsul la o astfel de cerere vor trebui să fie făcute în același termen.

4. Partea solicitantă trebuie să procedeze la efectuarea readmisiei propriu-zise într-un termen de maximum o lună de la data primirii consimțământului părții solicitate. Acest termen va putea fi depășit prin înțelegere mutuală, în cazuri pentru care există motive întemeiate.

ART. 11

În cazul în care cererea de readmisie este acceptată, partea solicitantă va comunica în cel mai scurt timp posibil:

1. planul readmisiei (mijlocul de transport, data și ora plecării și sosirii, trecerea prin punctele de frontieră pentru circulația internațională a pasagerilor etc.);

2. indicații asupra necesității de escortă polițienească și/sau de asistență medicală specializată, cu toate detaliile necesare.

ART. 12

1. În cazul acceptării oricăreia dintre cererile prevăzute în prezentul acord, partea solicitantă își va asuma și va suporta toate cheltuielile referitoare la operațiunea de readmisie a persoanei care face obiectul unei astfel de cereri, inclusiv cheltuielile privind escorta și/sau personalul medical, precum și costurile unei eventuale reînțoarceri.

2. În conformitate cu prevederile legislației naționale, partea solicitantă va permite persoanei care va fi scoasă din țară să transporte pe cheltuielile proprii bunurile legal dobândite.

CAP. 5

Dispoziții finale

ART. 13

1. Aplicarea prezentului acord se realizează prin cooperarea directă dintre autoritățile competente desemnate de fiecare dintre părți.

2. Aceste autorități vor proceda la consultări reciproce, ori de câte ori acest lucru va fi necesar, pentru buna aplicare a dispozițiilor prezentului acord. Cererea pentru convocarea unor astfel de consultări va trebui să fie făcută pe canale diplomatice.

ART. 14

În termen de 30 de zile de la intrarea în vigoare a prezentului acord, părțile își vor comunica reciproc, pe cale diplomatică:

a) autoritățile centrale sau locale competente pentru întocmirea ori primirea unei cereri de readmisie sau de tranzit în scopul scoaterii din țară, cu indicarea detaliilor necesare pentru o comunicare eficientă cu acestea;

b) aeroporturile care pot fi utilizate pentru readmisia sau tranzitul cetățenilor unor state terțe;

c) alte elemente necesare pentru realizarea scopurilor prezentului acord.

ART. 15

1. Dispozițiile prezentului acord nu afectează obligațiile de readmisie privind cetățenii unor state terțe, asumate de părți prin alte acorduri internaționale.

2. Dispozițiile prezentului acord nu afectează aplicarea prevederilor Convenției relative la statutul refugiaților, Geneva, 28 iulie 1951, astfel cum a fost modificată prin Protocolul cu privire la statutul refugiaților, New York, 31 ianuarie 1967.

3. Dispozițiile prezentului acord nu afectează aplicarea dispozițiilor din acordurile încheiate de părți în domeniul protecției drepturilor omului.

4. Prezentul acord nu este aplicabil persoanelor care fac subiectul unor proceduri prevăzute de convențiile internaționale în materie de extrădare, asistență judiciară în materie penală și transfer al persoanelor condamnate, la care părțile sunt semnatar.

ART. 16

1. Prezentul acord va intra în vigoare după 30 (treizeci) de zile de la data primirii ultimei notificări scrise, transmise pe cale diplomatică, prin care părțile se informează reciproc despre îndeplinirea procedurii interne necesare pentru intrarea sa în vigoare.

2. Orice modificări ale prezentului acord vor intra în vigoare după convenirea lor de către părți și potrivit procedurii specificate în alin. 1.

3. Fiecare dintre părți va putea suspenda aplicarea prezentului acord, integral sau parțial, din motive de siguranță națională, ordine publică, sănătate publică ori relații internaționale ale statului sau, orice astfel de măsură trebuind să fie comunicată imediat celeilalte părți, pe cale diplomatică.

4. Prezentul acord se încheie pentru o durată nedeterminată și va rămâne în vigoare încă 90 de zile după data la care una dintre părți a notificat în scris celeilalte părți, pe cale diplomatică, intenția sa de a proceda la denunțarea acestuia.

Semnat la Lisabona la 26 septembrie 2002, în două exemplare originale, fiecare în limbile română, portugheză și engleză, toate textele fiind egal autentice. În caz de diferențe de interpretare, va prevala textul în limba engleză.

Pentru Guvernul României,
Ioan Rus

Pentru Guvernul Republicii Portugheze,
Antonio Jorge de Figueiredo Lopes

CTCE - Piatra Neamț